

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Lupu Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

PRANGATI Aurel XXXXX, *născut la XXXXX,*
originar și locuitor al XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.03.2020– 20.07.2020;

Instanța de apel: 22.08.2020 – 02.12.2020;

Instanța de recurs: 10.02.2021 – 07.04.2021.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central, din 20 iulie 2020, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Prangati Aurel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 130 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Corpurile delictive au fost confiscate în folosul statului, conform prevederilor art. 106 alin. (2) lit. e) Cod penal.

S-a încasat de la Prangati Aurel în beneficiul statului suma de 2100 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la urmărirea penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Prangati Aurel a păstrat ilegal arma de foc TOZ 16, cu XXXXX, la domiciliul său în XXXXX, până la 26.09.2019, aproximativ ora 10.30, când în cadrul percheziției autorizate la domiciliul său, în dormitor în spatele unui dulap a fost depistată o armă cu nr. de identificare XXXXX fără acte de proveniență.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-1077 din 24.10.2019, arma cu nr. 45203, ridicată din domiciliul lui Prangati Aurel se referea la categoria armelor de foc letale, este armă de vânatoare de model TOZ 16, cu țeava ghintuită, calibrul 5,6 mm cu lovitură circulară, confecționată industrial la uzina de armament din XXXXX. Arma de model TOZ 16 cu XXXXX prezentată spre examinare, este în stare de funcționare și este utilă pentru efectuarea tragerilor.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către apărătorul Lupu Vasile în interesele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se respingă cerința procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

În motivarea apelului a invocat prevederile art. 143, 227-229 Cod de procedură penală, și faptul că expertiza judiciară efectuată asupra armei, a fost petrecută la inițiativă organului de urmărire penală în vederea stabilirii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii și reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului, or statului îi revine obligația pozitivă de a administra probe și a proba vinovăția persoanei.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2020, apelul apărătorului Vasile Lupu în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, iar sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea pentru care a fost condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, de asemenea, instanța întemeiat și motivat a dispus încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată.

Astfel, raportând cazul supus judecării la prevederile legale al art. 227-229 Cod de procedură penală, instanța de fond a considerat necesar de a încasa din contul inculpatului suma de 2100 lei, sumă care rezultă din cheltuielile suportate pentru efectuarea urmăririi penale. Instanța de apel a considerat legală și întemeiată punerea plății a cheltuielilor judiciare în sarcina inculpatului atât timp cât Prangati Aurel a recunoscut că a comis o infracțiune, vina acestuia fiind dovedită indubitabil, or, cheltuielile au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Lupu Vasile în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 16 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei, rejudecarea și pronunțarea în această parte a unei noi decizii, prin care să fie respinsă cerința acuzării cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2100 lei.

În motivare recurentul a indicat că, inculpatul și-a recunoscut vina integral de la bun început, nefiind necesară efectuarea altor investigații și expertize suplimentare întru probarea vinovăției lui. Nu a solicitat efectuarea a cărorva expertize pe caz, cu atât mai mult a declarat că arma a găsit-o în ajun pe malul lacului din localitate și intenționa s-o predea poliției.

Menționează că la moment inculpatul nu lucrează nicăieri oficial și își câștigă bani pentru existență din sursele agonisite în urma prestării ocazionale de munci prin gospodăriile diferitor cetățeni și nu este disponibil să achite pretinsele cheltuieli de judecată.

Apărarea este de părere că aceste cheltuieli trebuie să fie puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort, care pornesc urmărirea penală și nu constituie

cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Recurentul a invocat punctul fără a menționa care din motivele invocate în apel nu au fost motivate de instanța de apel.

Reieșind din criticele expuse de apărător, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel doar din considerentul că, în opinia recurentului, instanța de apel eronat a menținut încasarea cheltuielilor judiciare de la Prangati Aurel în sumă de 2100 lei, suportate de stat pentru expertize pe cauza penală.

În atare circumstanțe, având în vedere că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică al acțiunilor inculpatului, Colegiul nu se va pronunța asupra acestor aspecte, dar va analiza alegațiile recurentului în privința hotărârii instanței de apel referitor la încasarea cheltuielilor de judecată.

Referitor la solicitarea recurentului precum că instanța de apel nefondat a dispus încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat, Colegiul penal reține ca fiind argumentată poziția instanței, or, potrivit art. 227 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate, potrivit legii, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor,

interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform alin. (2) art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Prin urmare, în cazul supus judecării, Colegiul constată că cheltuielile judiciare în sumă de 2100 lei au fost suportate de stat pentru efectuarea raportului de expertiză juridică din 24.10.2019 pentru examinarea armei de foc Toz 16, cu nr. 45203, ridicată de la domiciliul lui Prangati Aurel.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, astfel, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia. Astfel, instanța de apel corect a conchis necesitatea încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat.

Cu referire la temeiul invocat de către procuror în baza pct. 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că, „hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când: norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție”, argumentul indicat este neîntemeiat, deoarece recurentul n-a supus unei analize comparate hotărârile în speța examinată în ordine de recurs, prin prisma jurisprudenței invocate, pentru a confirma incidența acesteia la caz.

În final, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, *mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat*, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de apărătorul inculpatului, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lupu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **PRANGATI Aurel XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 mai 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion